

संमुखीना रदास्तु ये Bala beim Schol. zu NAISH. 7, 46. मध्यदत्ता राजदत्ता
दंष्ट्रात्प्राथम्येणोद्दिष्टाः Varā. beim Schol. zu H. 384. राजदत्तो तु मध्यस्था-
वुपरिश्रेयिको क्वचित् H. 384. vier Zähne gemeint NAISH. 7, 46. — 2) N.
pr. eines Mannes; s. राजदत्ति.

राजदत्ति m. patron. von राजदत्त P. 4, 1, 160, Sch.

राजदर्शन n. das Zugesichtkommen eines Fürsten, Audienz bei einem
Fürsten: मो राजदर्शनं कारय so v. a. führe mich zum Fürsten Hit. 98, 8.
9. Titel eines künstlichen Gedichts Verz. d. Oxf. H. 211, b, 6.

राजदार m. pl. eine Gemahlin und die Gemahlinnen des Königs R.
2, 89, 15.

राजदुहितृ f. Fürstentochter, Prinzessin P. 6, 3, 70, VArtt. 10. Ka-
thās. 10, 96. Pāṅkāt. ed. orn. 50, 1. Davon °दुहितृमय adj. (f. ई): सर्वा दि-
शो ऽमयीरपश्यत् so v. a. überall glaubte er die Prinzessin zu sehen
ebend. 3.

राजदूर्वा f. eine lange Art von Dūrva-Gras Prajogar. 93, b, 5.

राजदुर्बद्ध f. P. 6, 1, 223, Sch. wohl Bez. des grösseren unteren Mühl-
steins.

राजदेव m. N. pr. eines Lexicographen (= भोजराजदेव nach Aufrecht)
Verz. d. Oxf. H. 182, b, 44.

राजदुम m. wohl = राजवृक्ष Suca. 2, 238, 17. 321, 14.

राजद्वार f. das Thor eines fürstlichen Palastes Hit. 98, 7.

राजद्वार n. dass. Hariv. 3284. Spr. 458. Mān. P. 126, 18 (°द्वारम् acc.
könnte auch zu °द्वार gehören). Hit. 88, 18, v. 1.

राजद्वारिक m. Thürsteher an einem fürstlichen Palaste Spr. 2533.

राजधत्तृ m. eine Art Stechapfel Rājan. im ÇKDr. u. मृकशठ; °क
m. nach ders. Aut. in der alphabetischen Ordnung.

राजधर्म m. die Pflicht eines Fürsten; pl. die für einen Fürsten gelten-
den Bestimmungen M. 7, 1, 9, 324. R. 2, 26, 4. 102, 1. MBh. 12, 2089. Verz.
d. Oxf. H. 7, b, 4. 13, a, 30. 85, b, 42. 268, b, 5. राजधर्मानुशासन n. Titel des
1ten Abschnittes im 12ten Buche des MBh. °कौस्तुभ bildet einen Theil
des Smṛtikāustubha Verz. d. Oxf. H. 272, b, No. 645.

राजधर्मन् m. N. pr. eines Reihers, eines Sohnes des Kaçjapa, MBh.
12, 6337. fgg. — Vgl. धर्मराज 3).

राजधानक n. = राजधानी Çandar. im ÇKDr.

राजधानी f. die Residenz eines Fürsten H. 973. Halā. 2, 131. MBh.
3, 15887. 4, 147. fg. 7, 2972 (यमस्य). R. 1, 4, 24 (3, 65 Gora.). 9, 66. 2, 46,
4. 32, 50. 88, 19. 4, 41, 66. 6, 16, 105. 107, 16. Ragh. 2, 70. 3, 40. Çā. 112,
19. Megh. 25. Kathās. 15, 63. 25, 269. 32, 121. 34, 14. Rāga-Tar. 4, 24-
70. 3, 256. 6, 125. Verz. d. Oxf. H. 13, b, 3. Prad. 25, 7. कुल° Ragh. 16, 36.

राजधान्य n. Panicum frumentaceum Roxb. Rājan. im ÇKDr. eine
Reisart (Rājan. ebend. u. d. W. राजानि). Varāh. Brh. S. 13, 12.

राजधामन् n. Palast —, Residenz eines Fürsten Rāga-Tar. 3, 488.
कुरु° (kann in कुरुराजि + धामन् mit dem Comm. zerlegt werden) Buā.
P. 10, 71, 33.

राजधीर m. N. pr. eines Mannes Kshitiç. 49, 3.

राजधुरी (राजन् + धुर) m. das Joch, an dem ein Fürst zu ziehen hat,
die Last der Regierung P. 5, 4, 74, Sch. °धुरा f. Vop. 6, 75.

राजधुस्तूरक m. eine Dattelart Rājan. im ÇKDr.

राजधूर्त m. dass. ebend.

1. राजन् (von 1. राज्) Uṅādis. 1, 156. m. 1) König, Fürst AK. 2, 8, 1, 1.
3, 4, 18, 114. Trik. 2, 3, 1. H. 689. an. 2, 280. fg. (= पार्थिव und प्रभु).
Med. n. 115 (= नृपति und प्रभु). Halā. 2, 266. उप नृत्रं पृथीत कृत्ति रा-
जभिः RV. 1, 40, 8. 126, 1. वस्वः 2, 14, 11. कुविन्मा गोपां करंसे जनस्य कु-
विद्राज्ञानम् 3, 43, 5. अघूरस्य 4, 3, 1. 30, 7. शशिं वा यं राजानं वा सुषूदथः
विद्राज्ञानम् 3, 43, 5. अघूरस्य 4, 3, 1. 30, 7. शशिं वा यं राजानं वा सुषूदथः
5, 34, 7. ब्रह्मणो देवकृतस्य 7, 97, 3. राज्ञामुत्तमं मोनवानाम् AV. 4, 22, 5.
राज्ञो राष्ट्रं वि रत्नति 11, 5, 17. अयं विशो विश्वतिरस्तु राज्ञो 4, 22, 3. श्रो-
षधीनां राज्ञा वनस्पतिः 3, 7, 16. पूर्वा राज्ञो ऽभिवदति Çat. Br. 3, 3, 4, 14.
यस्य विशो राज्ञा भवति 5, 4, 3, 3. वैश्यो राज्ञे बलिं हरेत् 11, 2, 6, 14. कौ-
रव्य 12, 9, 3, 3. ऐत्वाक Çākh. Ça. 15, 17, 1. Åçv. Gṛh. 3, 12, 1. Kauç. 15.
M. 1, 114. 4, 33 (राजतम्). 110. राजानः तत्रिपाद्य 12, 46. MBh. 3, 2072.
भव राजा कुरुषु 9, 1891. R. 1, 1, 33. Çā. 27, 18. 31, 3. राजेन्दु Ragh. 1,
12. पृथुं वैश्यं प्रजा दृष्ट्वा रत्नाः स्मेति यद्व्रुवन् । ततो राजिति नामास्य क्य-
नुरागादज्ञायत ॥ MBh. 7, 2396. 12, 1032. VP. 101. fg. तथैव सो ऽभून्वर्था
राज्ञा प्रकृतिरञ्जनात् ॥ Ragh. 4, 12. in etym. Zusammenhang mit रत्न
gebracht Çā. 111. 64, 21. Unter den Göttern führen als Herrscher je
in ihrem Gebiet den Königsnamen: Varuṇa und die übrigen Āditja
RV. 1, 24, 7. 4, 1, 2. 5, 85, 3. 7, 64, 1. AV. 3, 3, 3. Çat. Br. 2, 2, 3, 1. RV. 1,
20, 5. 41, 3. 3, 56, 7. 62, 6. 7, 66, 11. AV. 3, 12, 4. Kauç. 71. Indra H. an.
Med. RV. 1, 178, 2. 5, 40, 4. 6, 36, 4. 7, 27, 3. 8, 33, 3. 89, 1. TS. 5, 5, 24, 1.
Agni RV. 5, 4, 1. 6, 1, 13. 8, 5. 8, 43, 24. 10, 87, 3. Jama 10, 14, 1. 7. AV.
6, 116, 1. 8, 10, 23. 18, 3, 69. TS. 5, 5, 24, 1. Çat. Br. 2, 3, 2, 1. Soma d. i.
Mond (AK. 3, 4, 18, 114. Trik. 1, 1, 85. 3, 3, 256. H. 103. H. an. Med. Hā.
13. Halā. 1, 42) und Soma RV. 1, 23, 14. 6, 75, 18. VS. 6, 26. AV. 2, 36,
3. 5, 21, 11. 6, 104, 3. 8, 7, 20. 14, 1, 49. Kauç. 128. सोमो राजा चन्द्रमाः
Çat. Br. 10, 4, 2, 1. 1, 6, 2, 5. 11. 14, 5, 2, 3. TS. 2, 3, 5, 1. राज्ञे राजानं तस-
रति चरन्तम् Kauç. 100. सोमाय राज्ञे M. 9, 129. राजन् Mond und zugleich
König Kāvā. 2, 311. fg. 322. Auch der Soma-Saft und die Pflanze
werden geradexu König genannt: राजानमुपावहरेयुः Ait. Br. 1, 14. ता-
न्ह राजा मदयो चकार 6, 1. 7, 32. सोमस्य राज्ञो भक्षयन्ति Çat. Br. 4, 1, 2,
7. 3, 3, 2, 1. 4, 2, 11. राजानं क्रैष्यन् 4, 5, 2, 2. यदि राजोपदस्येत् 2, 2, 5. Am
Ende eines comp. steht in der Regel राज, jedoch findet man nicht selten
auch राजन्, z. B. विदर्भ° MBh. 3, 2124. काशि° 5, 6040. केकाय° R. 1,
12, 23. त्रिदशारि° 6, 36, 78. आपद° Pāṅkāt. 63, 20; vgl. धर्म°, नाग°,
प्रति°, फल°, मनुष्य°, यम°, युव°, सिन्धु°, सोम°, स्व°. Am Ende eines
adj. comp. f. राजन् oder राज्ञी P. 4, 1, 28, Sch. — 2) = राजन् ein Mann
aus der Kriegerkaste AK. 3, 4, 18, 114. H. 863. H. an. Med. राजविशः
Åçv. Ça. 1, 3, 3. Khānd. Up. 2, 14, 1. ब्राह्मणा, राजन्, वैश्य, ब्रूह M. 2, 32.
86. fg. 44. 46. 3, 13. — 3) ein Jaksha Trik. 3, 3, 256. H. 194. H. an.
Med. wohl aus राजराज als Bein. Kubera's geschlossen. — 4) N. pr.
eines der 18 Diener des Sonnengottes und zwar einer Form Guha's
Vāsi beim Schol. zu H. 103.

2. राजन् (wie oben) Lenkung, regimen: अहं भुवं यज्ञमानस्य राजनिं ich
bin unter der Leitung d. h. ich folge dem Willen des Frommen RV. 10, 49, 4.

राजन् (von राजन्) 1) adj. aus fürstlichem Geschlecht stammend, aber
nicht zur Kriegerkaste gehörig Siddh. K. zu P. 4, 1, 137. — 2) f. ई N. pr.
eines Flusses MBh. 6, 329 (VP. II, 148). — 3) n. oxyt. N. eines Sāman